

Турски премијер Реџеп Тајип Ердоган оптужио је Дамаск да је нарушио територијални интегритет Турске и да су сиријске снаге безбедности пуцале преко заједничке границе у југоисточној Анадолији у правцу кампова са избеглицама које су прешле на турску територију. Наводно према извештајима очевица, на које се позива агенција АП, у тој паљби из ватреног оружја рањено је најмање шесторо особа а два лица су изгубила живот.

Турски премијер који се налази у посети Кини изјавио је следеће: “То је била чиста повреда границе. Свакако ћемо предузети одговарајуће потезе, укључујући и мере о којима не желимо засад да размишљамо”. [\[1\]](#) Ова изјава представља очигледну претњу Сирији која је изречена у моментима када сиријска армија покушава да сузбије нападе опозиције која се користи терористичким методама и која има огромну подршку из иностранства. Међутим, када пажљивије анализирамо ову претњу она у најмању руку делује врло чудно. Наиме, да ли то Турска Сирији прети ратом? Јер како другачије схватити реченицу “мере о којима не желимо сада да размишљамо”, него као претњу војним одговором уколико се наводно угрожавања границе настави. Осим тога премијер Реџеп Ердоган није поменуо који би то одговарајући потези били, али је овом својом изјавом јасно ставио до знања кога заправо Турска подржава у сиријском сукобу.

Турска је већ предузела одговарајуће кораке у које спада дипломатска, морална и оружана помоћ сиријским опозиционим снагама [\[2\]](#) и Турска представља врло важног чиниоца у трагедији која је задесила Сирију. Она својим утицајем на побуњенике веома лако може допринети прекиду борби и поштовању плана Кофија Анана о повлачењу сиријских снага из градова и разоружавање побуњеника. Сиријска влада је прихватила план, али не жели да повуче снаге из градова све док не добије и писмену потврду од стране побуњеника да ће они положити своје оружје. Међутим, борбе се интензивирају упркос мировним напорима и Турска сноси директну одговорност због тога. Наиме, наводна повреда границе највероватније се догодила под сумњивим околностима које укључују случај да је неко са турске стране границе први отворио ватру на сиријске снаге безбедности јер не заборавимо у Турској се тренутно налази преко 24 000 избеглица и нико није пружио гаранције да се међу њима не крију и припадници тзв. Слободне сиријске армије.

Као што смо рекли Турска има веома велики утицај на побуњенике и њена улога би могла бити пресудна али до сада Турска ништа конкретно није учинила да би дошло до прекида ватре и смиривања ситуације. Напротив, чини се да Турска само још више распирује сукобе по налогу САД и Израела главних непријатеља Башара ал-Асада. Турска је на себе преузела веома опасну улогу и никакве вербалне претње нису потребне зато што Турска већ предузима одлучне кораке у Сирији сврставајући се искључиво на једну страну у крвавом сукобу који бесни у овој земљи. Све у свему претња турског премијера Ердогана остаје реторичка јер је Турска већ дубоко увучена у сиријски сукоб. Вашингтон очекује од Анкаре, као једног од савезника побуњеника, да одигра улогу која ће представљати блокирање мировних процеса и даљи наставак сукоба јер су оружане борбе и дестабилизација Сирије стратешки циљ Сједињених Држава.

С друге стране, Русија би хтела да се сукоби у Сирији окончају што пре јер јој прети опасност од распиривања и проширивања сукоба који би на крају угрозио и њен територијални интегритет и суверенитет. Засад смо у пат позицији, али пре свега захваљујући земљама као што је Турска које отворено пружају помоћ сиријским побуњеницима а изјава премијера Ердогана сигурно неће допринети смиривању кризе у сукобима исцрпљеној Сирији.

---

[1] <http://www.nspm.rs/hronika/redzep-tajip-erdogan-sirija-je-ugrozila-tursku-granicu.html>

[2] <http://www.novosti.rs/vesti/planeta.299.html:374778-Borbe-iz-Sirije-presle-u-Tursku>